

**ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ
ΣΕ (ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΗ) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ**

Το άρθρο 116 ΚΠολΔικ επιβάλλει στους διαδίκους, κατά την άσκηση των διαδικαστικών πράξεων, αφενός να τηρούν τους κανόνες της καλής πίστης και των χρηστών ηθών κι αφετέρου να αποφεύγουν την κατάχρηση των δικονομικών δυνατοτήτων τους, δηλαδή να μην χρησιμοποιούν τα δικονομικά δικαιώματά τους για σκοπούς αντίθετους από εκείνους για τους οποίους θεσπίστηκαν¹ και εκ τρίτου να μην παραβαίνουν το καθήκον αληθείας, στα πλαίσια δε αυτά τοποθετείται και η υποχρέωση του διαδίκου να μην αποκρύπτει από το δικαστήριο πραγματικά γεγονότα που τον βλάπτουν, διότι τότε νοείται ότι επιχειρεί – προς το συμφέρον του – να παραπλανήσει το δικαστήριο, γεγονός το οποίο είναι ανεπίτρεπτο, γι’ αυτό και η διαδικαστική πράξη που επιχειρείται με απόκρυψη της αλήθειας απορρίπτεται ως δικονομικώς απαράδεκτη².

¹ ΟλομΑΠ 25/1990 Δ. 1990, 1001.

² Βλ. ΕΦΠΑτρ 77/1976 ΝοΒ 1977,219. ΕφΘεσ 772/1982 Αρμ. 1982, 128. ΕφΑθ 4340/1988 Ελλ-Δνη 1990,377.